

IN MEMORIAM

RAMON CALM I CLOTA

(16 Agost 1970)

Ens acaba d'arribar la notícia.

No el vàrem tenir de mestre, mes sabem de la seva aportació pedagògica i són molts els olotins que d'ell obtingueren un guiatge.

Per sempre està paralizada la mà dreta, la mà vigorosa.

Quan el mestre és mort, a l'alumne li queda un gran buit en el món.

En un lloc de la República Mexicana, a Tampico, sentat en un silló de braços, la mirada quieta amb fixació hipnòtica, el gest esmorteït, recordava que, dintre pocs dies, el seu Olot celebraria les Festes del Tura; i en les seves parpelles, segurament, s'hi endevinava un tremolor de llàgrimes...

Ha mort lluny de la seva terra...

I, en aquest espai intermic, com una moxaina, com l'acompanyament digne dels precés pagans, el mar blau, el mar infinit, el mar que ens l'ha tingut separat, cantava - per amanyagar el seu darrer somni - la millor estrofa de la seva mil·lenaria simfonia.

Descansi en pau el mestre Ramon Calm i Clota.

Joan Casulà Vilanova

Àngel de bronze de 3 metres de altura fundido en la casa BARBERI, S. A. de Olot, por encargo del Ayuntamiento de Manlleu destinado a decorar una plaza de la mentada ciudad.

SE NECESITA

APRENDIZ

y

CAJISTA

**en Imprenta
de este Semanario**

galeries d'art

«LES VOLTES»

exposició de pintures de

Jordi Curós

del 5 al 19 de Setembre

Olot, estiu 1970